

[Inge Krogsh.]

er ikke så helt sjældent — at kvinder har fået indlæggelsesseddel til gynækologisk eller kirurgisk afdeling, men ikke kommer, det vil sige, at de på et meget sent tidspunkt må have ombestemt sig. Jeg tror, det er vigtigt med denne obligatoriske rådgivning.

Poulsgaard (FP):

I sidste uge drøftede vi et forslag om afskaffelse af dødsstraf under krigstilfælde, og det var mit indtryk, at et stort flertal her i tinget gik ind for det forslag.

Det, vi drøfter i dag, er jo også en form for dødsstraf. Der er mennesker, der mener, at de har ret til at bestemme over det ufødte barn. Af fru Inger Stilling Pedersens indlæg fremgik det jo ganske klart, at det, kristeligt folkeparti egentlig ville, var at få denne ulyksalige abortlov op til en ny behandling i tinget, og så synes jeg, at kristeligt folkeparti skulle have fremsat forslag herom, for det er jo muligt, med den sammensætning tinget har nu, at der kunne være blevet flertal for det.

Vi har det i dette land gud ske lov sådan, at vi er kommet ud over det, at det var en skam for en ugift moder at få et barn. Samfundet tilbyder på alle mulige måder hjælpeforanstaltninger, og når vi ved, at tusindvis af barnløse forældre står i kø for at få et barn, kan jeg ikke se, med den lovgivning der er på dette område i dag, at det skulle være så slemt at gennemføre svangerskab; så kunne disse mennesker da blive hjulpet. Men respekten for livet må gælde i denne sag, som det gælder i andre sager.

Fru Hanne Reintoft var så bekymret for sygehusene, fordi det klart fremgår, hvor stor en procentdel der bliver beslaglagt af de abortsøgende kvinder, og så fremturer fru Hanne Reintoft med en hel række ønsker på sygehusområdet. Det kunne måske være meget fornuftigt, men så synes jeg også, fru Hanne Reintoft skylder at forklare dette ting, hvordan hun vil skaffe midler til det. For hvis ikke alle disse senge blev beslaglagt

af de abortsøgende, var der måske en mulighed for, at nogle andre mennesker, der har behov for lægehjælp, kunne få den lægehjælp.

Kirsten Jacobsen (FP):

Kun for at gøre det helt klart: når hr. Poulsgaard står op og giver udtryk for den mening, at hele spørgsmålet om fri abort skulle tages op til revision, tror jeg nok, at hr. Poulsgaard taler på et mindretals vegne i fremskridtspartiet. Jeg kan heller ikke lade være med at undre mig over, at hver eneste gang man har den diskussion, er de ivrigste forkæmpere for at ophæve loven om fri abort mænd; de har aldrig selv prøvet det. Kunne dog bare det utopiske ske, at de kunne prøve det bare én gang, så er jeg stensikker på, at den diskussion ville forstumme meget hurtigt.

Helle Degn (S):

Til hr. Poul Boeg blot den bemærkning, at det, at problemet om den tvungne rådgivning har været behandlet, skulle være et argument i sig selv, tror jeg ikke der er nogen der mener, men at bl. a. mødrehjælpen har udtalt sig om problemet, og at udvalget i øvrigt og tinget som sådant har behandlet problemet, siger noget om, at argumenterne og synspunkterne er blevet vendt op og ned, og jeg tror heller ikke, at der i denne sag vil kunne komme nye synspunkter frem. Derfor argumentet om, at vi har behandlet dette problem.

Til forslagsstillerne skal jeg sige: den nedladende holdning, som kristeligt folkeparti giver udtryk for over for kvinderne i bemærkningerne til lovforslaget om, at kvinden handler i desperation, eller at hun ikke kan overskue sin situation, kan vi ikke dele. Tværtimod træffer de fleste kvinder en sådan beslutning efter en moden og nøgtern overvejelse af deres egen situation. Flere undersøgelser, som udvalget fik foretaget sidste år, viser, at det er en meget lille procentdel af kvinder, som får foretaget mere end ét abortindgreb, og at de kvinder, som